

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 9 ตุลาคม 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมท่านสาธุชนทั้งหลาย ที่พวกเราได้มีความตั้งใจมาทำบุญทำทานการกุศล ตามการทำมาหาได้ของตน วันนี้นอกจากได้มีการถวายภัตตาหารแล้ว ก็ได้ถวายสิ่งที่เป็นบริวารสิ่งของต่างๆ ที่น้อมนำมาเพื่อจะถวาย พร้อมทั้งได้ถวายองค์พระพุทธรูป ซึ่งเป็นตัวแทนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า อานิสงส์ของการที่เราถวายสิ่งของนั้นมีมาก ผู้ที่ให้ข้าวให้น้ำก็ย่อมได้รับร่างกายแข็งแรงที่สมบูรณ์ มีอาหารการกินอยู่สบาย ผู้ให้ผ้าให้เครื่องนุ่งห่มก็จะมีผิวพรรณผ่องใสสวยสดงดงาม ผู้ให้รถให้เรือให้ยานพาหนะบุคคลที่ไม่มีรถ ก็ได้นั่งรถนั่งเรือ ได้อาศัยมาทำบุญร่วมกับผู้อื่น ก็เรียกว่าได้ให้ยานพาหนะได้มีความสุข ก็จะได้เครื่องอยู่เครื่องอาศัย เกิดชาติใดภพใดก็มีเงินมีทองซื้อรถซื้อเรือ เดินทางไปไหนก็สะดวกสบาย นั่นแหละคือ อานิสงส์ของบุญ ผู้ที่ให้ดวงประทีปแสงสว่างและรูปเทียน เกิดมาชาติใดภพใดก็จะได้ดวงตาแจ่มใสมองอะไรเห็นได้ชัดเจน นั่นคืออานิสงส์ของผลบุญ เกิดมาก็จะได้ไม่ใช้แว่นตา ตาคิดตั้งแต่เล็กจนถึงเฒ่าถึงแก่ ผู้ที่ได้ถวายพระพุทธรูปอันเป็นองค์ตัวแทนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อเป็นประโยชน์ เป็นสิ่งที่ค้ำจุนพระศาสนา อานิสงส์ของผู้ที่จะได้จากการถวายพระพุทธรูป เกิดมาชาติใดภพใดรูปร่างกายก็จะสวยสดงดงาม เกิดมาชาติใดภพใดก็จะพบพระพุทธศาสนา เกิดมาชาติใดภพใดจะได้เป็นผู้ที่มีบริวาร เป็นผู้ที่มีผู้คนให้ความเคารพนับถือ ดังเช่นพระพุทธรูป ที่ไปตั้งประดิษฐานณที่ใดก็ดี คนมาจากทิศทั้งสี่มาเห็นแล้วนำเลื่อมใส ก็เลยมากราบไหว้บูชา นามาชึ่งบุญกุศลคุณงามความดีให้เกิดขึ้นให้มีขึ้นกับตนได้ ก็ได้อาศัยจากคนที่ได้กราบไหว้พระพุทธรูป ได้นึกถึงระลึกนึกถึงพระพุทธรูป นี่เป็นอานิสงส์ของผลบุญจากการได้บริจาควាយพระพุทธรูป ทีนี้เมื่อเราได้บริจาควายแล้ว ตั้งใจไว้ให้อยู่ในบวรพระพุทธศาสนา เพื่อจรรโลงพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป ก็เรียกว่าพุทธบริษัททั้งหลายได้ตั้งใจทำคุณงามความดี เป็นการบำรุงพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาจะตั้งอยู่ไต่ยืนนานนั้น ก็ต้องอาศัยซึ่งพระภิกษุภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา พุทธบริษัททั้งหลายเป็นผู้เลื่อมใส มีความตั้งใจชำระค้ำจุนพระศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป

..เหตุฉะนั้นพวกเราเป็นชาวพุทธ ซึ่งเป็นผู้ที่จะค้ำจุนพระศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปนั้น ก็ให้รู้จักว่าการค้ำจุนพระศาสนาเชิดชูพระศาสนานั้น จะทำอย่างไร เราก็ได้มีความตั้งใจในการทำบุญทำทานการกุศลนั่นเอง การรักษาศีลเจริญภาวนานั้นเอง ที่เราบริจาควายสิ่งของต่างๆหรือปัจจัย 4 ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น พวกเราทั้งหลายได้กระทำเอาไว้แล้ว บางคนก็ได้บริจาควารักษาโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ เกิดมาภพใดชาติใดก็ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนร่างกาย ร่างกายจึงมีความสุขความสบาย ตั้งแต่เล็กจนถึงเฒ่าถึงแก่ไม่เคยไปโรงพยาบาลสักทีเลย ก็เพราะผลที่ได้บริจาควารักษาโรคภัยไข้เจ็บเอาไว้แล้วนั่นเองเป็นอานิสงส์ ดังในพระพุทธศาสนาของพวกเรา นี้ก็มีสัตตะปุระซึ่งเป็นพระภิกษุในพระศาสนา ไม่ได้ฉันทาสักนิดเลยแม้แต่มืด

เดียวตั้งแต่บวช ตั้งแต่เกิดขึ้นมาก็ไม่เคยกินยาเลย เมื่อบวชเป็นพระก็ไม่ได้ฉันทาฉันทันเมื่อก่อนก็อยู่สุขสบาย ตั้งแต่เกิดขึ้นมาจนถึงเดี๋ยวนี้จนกระทั่งมรณภาพในพระพุทธศาสนา เรียกว่าการได้ถวายการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ทำให้คนเราอายุยืนนาน เหตุฉะนั้นทุกคนก็ได้พากันทำตามกำลังความสามารถของตน เมื่อมีพร้อมบุญบริบูรณ์แล้ว ก็จะได้จรจรโลงพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาจะเสื่อมลงก็เหมือนกัน จะเสื่อมลงจนถึงที่สุดก็ดี พระภิกษุและสามเณรก็ไม่มี แล้วนางภิกษุณีก็ไม่มี อุบาสกอุบาสิกาก็ไม่เคารพพระพุทธศาสนา บ้านใดเมืองใดไม่เคารพพระศาสนา ดิฉินนินทาพระพุทธศาสนาว่าอย่างนั้นไม่ดีไม่งาม ก็ให้เป็นเรื่องของคนอื่น พวกเราก็ลองคิดดูเอาเอง เขาไม่เสื่อมใส เขาโจมตีพระพุทธศาสนาอย่างนั้นอย่างนี้ เขาก็สร้างบาปเกิดขึ้นในจิตใจของตนเอง แล้วแต่ลัทธิการบูชาในศาสนาของศาสนาที่จะพากันเสื่อมใส พวกเรานั้นเสื่อมใสในพระพุทธศาสนา เชื่อมั่นในคำสอนของบรมพระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ว่าทำดีมีความสุข ทำบาปความชั่วมีความทุกข์ เราเชื่อมันอย่างนั้น จึงได้พากันทำคุณงามความดีอย่างนี้ ก็น่าปลื้มใจที่ญาติโยม มีความตั้งใจจะจรจรโลงพระพุทธศาสนาตามคุณงามความดีที่ได้ตั้งใจเอาไว้ เราจะเกิดชาติใดภพใด ก็ไม่ต้องห่วงไหวเลยทีเดียว ไม่ต้องกลัวมันจะทุกข์ยากลำบาก ก็เพราะบุญกุศลนี้มันก็จะติดสอยห้อยตามอำนาจความสะดวกให้กับพวกเราทุกภพทุกชาติ เกิดมาชาติใดภพใดไม่ว่าเกิดอยู่ที่ไหน บ้านใดเมืองใดประเทศไหนก็แล้วแต่ย่อมมีทรัพย์สมบัติ มีเงินมีทองมีเจ้าของ เครื่องใช้ต่างๆอำนาจความสะดวกให้ตนเอง ก็เรียกว่าบุญ ผู้ใดที่เข้าจิตเข้าใจแล้วว่า...เออ..เรานี้ก็มีบุญน้อย มีบ้านอยู่ก็มีบุญน้อย มีเงินมีทองใช้จ่ายก็มีบุญน้อย มีเครื่องใช้เครื่องสอยสะดวกสบายก็เรียกว่ามีบุญ เรียกว่าบุญอยู่กับเพื่อนคนนั้น เรียกว่าอยู่ตามบุญตามกรรมของตนเอง เพราะทุกคนเกิดมาได้ด้วยอำนาจของกรรม การที่จะได้เกิดมาเป็นมนุษย์ต้องมีคุณงามความดีจึงจะเกิดมาเป็นมนุษย์ได้ เมื่อได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้วก็มี ความเหลื่อมล้ำค่าสูงต่างกัน ทำไมบางคนจึงร่ำรวยมั่งมีศรีสุข บางคนก็พอปานกลาง บางคนก็พอใช้พอสอย บางบุคคลทำไมมีน้อย ก็แล้วแต่บุญแต่กรรมของตนเองที่ได้สร้างไว้

..การไม่ดิฉินนินทากัน ชักชวนกันทำบุญทำทาน เมื่อเราสมานสามัคคีกัน มาทำบุญทำทานการกุศลร่วมกัน เหมือนเรานั่งอยู่ในวิหารนี้ วิหารนี้เราสร้างไว้ เพื่อให้ผู้คนที่มาทำบุญทำทานการกุศล ได้นั่งสะดวกสบาย แดดออกมาก็ไม่ถูกต้องร่างกาย ฝนตกลงมาก็ไม่กลัว เพราะเราอยู่ในวิหารได้อย่างสบาย เรียกว่า นี่เป็นบุญเป็นกุศล บุคคลได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ ได้ถวายปัจจัยเงินทองที่ดี สร้างถาวรวัตถุจรจรโลงศาสนาเอาไว้แล้ว ก็ย่อมจะได้านิสงส์ตามที่ตนเองได้ถวายเอาไว้ นั่นเอง บุญกุศลจึงเป็นที่พึ่งของตน เมื่อเรามีที่พึ่งของตนแล้ว เราก็ได้จะสบายใจ สุขใจว่าได้ทำคุณงามความดี เมื่อไหร่ ที่ได้นึกถึงคุณงามความดีที่ตนเองได้ทำไปแล้ว จิตใจนั้นก็ตั้งอยู่ในอารมณ์ปกติ มีความสุขปลื้มปิติยินดีในชีวิต ที่ได้เกิดมาทำคุณงามความดีเอาไว้ เกิดภพใดชาติใดนี้ไม่ต้องห่วงไหวว่าจะมีความลำบาก เพราะจะมีบุญกุศลนั้นเกื้อหนุนให้เรา

ทำให้เรานี้เจริญรุ่งเรืองมีความสุข เรียกว่าบุญ เมื่อเรามีบุญอย่างนี้แหละ เราก็จะสามารถแบ่งบุญแบ่งกุศล ให้แก่บุคคลทั้งหลาย ที่ไม่ได้ทำบุญทำทานการกุศล อยู่บ้านอยู่ช่องอยู่ที่ใดก็ได้แล้วแต่ เราก็แผ่เมตตาให้เขา ให้แก่พ่อแก่แม่ให้แก่ปู่ย่าตายาย ญาติมิตรสหาย เจ้ากรรมนายเวรต่างๆที่มีเวรมีกรรมต่อกัน ก็แผ่เมตตาให้เขา เมื่อเขาได้รับ ใ้ได้อุโมทนาได้รับบุญจากเรา เขามีทุกข์ก็จะได้พ้นจากทุกข์ไป ถ้าเขามีสุขก็จะสุขยิ่งยิ่งขึ้นไป ก็อาศัยพวกเรานี้เองเป็นผู้ที่เมตตาแก่สัตว์โลกทั้งหลาย ให้พ้นจากกองทุกข์ไปได้ เหตุฉะนั้น ก็ขอให้ศรัทธา ญาติโยมทุกท่าน เวลารับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ก็ให้ตั้งใจแผ่เมตตา บุญก็คือความสุข ให้แก่สัตว์โลก ทั้งหมด ดังที่ได้กล่าวมานี้แล้วด้วย..